

Verslag bezoek Haags Medisch Centrum Westeinde 230419

Dinsdag 23 april bezocht de commissie SZG het Haags Medisch Centrum (HMC) Westeinde om in het kader van de Verkenning Betaalbaarheid Zorg te spreken over 'juiste zorg op de juiste plek'.

Onder dat laatste begrip wordt verstaan verplaatsing van zorg van ziekenhuis naar bv. huisartsen of de patiënt zelf. Het betekent meer integrale zorg, met een sterke nadruk op samenwerking binnen de zorg en van de zorg met stakeholders buiten de zorg.

Met als doel kwalitatief betere zorg, tegen over de hele zorgketen gemeten, lagere kosten.

De bijeenkomst bestond uit twee delen,

(1) een presentatie en discussie over hoe HMC juiste zorg op de juiste plek invult in het ziekenhuis zelf en in samenwerking met stakeholders van buiten, en

(2) een reguliere vergadering over ruimte voor de zorgprofessional, verspilling in de zorg (waaronder juiste zorg op de juiste plek) en evaluatie van het uitgavenbeleid.

(1) Presentatie en discussie HMC over juiste zorg op juiste plek

Het eerste deel van de bijeenkomst bestond uit een presentatie vanuit het HMC door bestuursvoorzitter Paul Doop en een gesprek met mensen uit verschillende onderdelen van het ziekenhuis, waaronder een orthopeed en specialist, maar ook met enkele mensen van buiten het ziekenhuis en met wie wordt samengewerkt rond de verplaatsing van zorg naar buiten het ziekenhuis, zoals de huisarts en de gemeente. De SER blijkt niet als enige aan de slag met dialoogtafels.

Wat speelt er in Den Haag en het HMC?

Den Haag heeft te maken met vergrijzing, demografische groei, digitalisering, dalende budgetten en personeelstekorten. Men wil zinnige zorg beter organiseren.

Naast de reallocatie van zorg over de ziekenhuizen Westeinde en Antoniushove (en voorziene sluiting van Bronovo) is gestart met het project "gezond en gelukkig Den Haag". Dit organiseert kleine samenwerkingsverbanden tussen huisartsen en medisch specialisten, om zorg dichterbij patiënten te organiseren, kwaliteit te verbeteren, gezondheidsongelijkheid te verminderen en kosten te reduceren.

Om buurtbewoners te betrekken zijn dialoogtafels opgezet: zorgtafels en buurttafels. Omgaan met ongerustheid (blijft mijn dokter wel) is belangrijker dan wie de regie heeft over welke zorg waar en tegen welke kosten geboden wordt.

Anderhalve-lijnszorg brengt meer zorg naar de huisartsenpraktijk. Specialist, b.v. orthopeed Peter den Hollander, ziet patiënten bij hun huisarts. Dat schoolt de huisarts bij, voorkomt dat patiënten dure ziekenhuiszorg krijgen, verhoogt levenskwaliteit en tevredenheid bij patiënten, verbetert het netwerk. Met ziektekostenverzekeraars zijn hierover afspraken gemaakt. In 2018 zijn 1000 patiënten van Westeinde buiten de deur gezien, in 2022 moeten dit er 10.000 zijn. Er zijn hoge verwachtingen van dit soort projecten. De kwaliteit van de zorg stijgt voor de patiënten, maar de kosten ook.

ICT-systemen zijn een groot probleem. Patiënten willen hun gegevens wel uitwisselen maar de verschillende administratieve systemen sluiten niet op elkaar aan. EPD is nog steeds niet goed geregeld. Koppeling van systemen zou zeker helpen. Wet- en regelgeving (o.a. AVG) zit dit in de weg. "ICT is de grootste uitdaging van de zorg in Nederland" zei Peter. Maar: de CMIO's (Chief medical Information Officer) hebben een landelijk netwerk om van elkaar te leren, en alle hobbels zijn te nemen.

Ander groot probleem om de zorg doelmatiger en kwalitatief beter te maken is het gebrek aan regie. Niemand neemt echt verantwoordelijkheid. Het stelsel is gebouwd op de regiefunctie van de zorgverzekeraars, maar die voelen zich niet aangesproken. De minister schrijft brieven naar de Kamer maar niet naar hen. Zorgverzekeraars zien hun rol vooral als inkoper van zorg. Vraag is of de regie niet meer bij de patiënt zou moeten liggen, of bij de overheid (b.v. wethouder).

De presentatie leidde tot een geanimeerde discussie met de leden van de commissie. Ook over de invloed van het declaratieproces, de vrijblijvendheid van vrijwillige samenwerking, van wantrouwen naar vertrouwen, het gebruik van fax en CD-ROM's vanwege de AVG, en de ruimte voor de commissie om voorstellen te doen buiten de bestaande wetgeving.

Een paar zaken bleven hangen en die maken een grote kans om ergens in de verkenning een plek te krijgen, namelijk gebrek aan regie/verantwoordelijkheid(sgevoel) en ICT/EPD als probleem én oplossingsrichting.